

той въ издателството на Ст. Атанасовъ, публикува своитѣ събрани зъчинения.

Въ първия, току що излѣзълъ тѣхенъ томъ, сж вмѣстени повеститѣ му „По руманя“, „Георгиевденска приказка“, „Блуждаещи огньове“ и „Джбенски легенди“. Всички тѣ сж писани преди петнадесетина години, още подъ непосредното влияние не П. Ю. Тодорова, но се четатъ и днесъ съ интересъ, защото сж пълни съ ведъръ лѣхъ на любовъ къмъ природата, къмъ народа и неговитѣ обичаи, неговитѣ чувства и страсти, и защото свидетелствуватъ за хубавъ усѣтъ къмъ езика ни, за умѣние да се построяватъ отъ сравнително несложни сюжети, творби чийто скелетъ е здравъ и не се оборва отъ всичко ще е облегнато или сложено върху него.

Трѣбва да бжде отбелязано сжщо че вместенитѣ въ новопоявилитѣ се тамъ повести на Кирилова се четатъ и днесъ съ удоволствие още и защото авторътъ имъ ги е подложилъ на основенъ прегледъ, като по тоя начинъ е подигналъ значително тѣхната художествена стойностъ

Димитъръ Шишмановъ.

Иванъ Кириловъ работи отъ дълги години въ родната ни литература, и неговото име ще бжде всѣкога свързано съ развитието на нашата белетристика, а особанно на родната драма. За првъ пжтъ той привлече вниманието съ своитѣ работи печатани въ сп. „Мисль“. После той бѣ заставенъ да мълчи уединенъ въ провинциѣта. И дълго време неможахме да чететь нищо отъ него. Но, вижда се, че тоза мълчание е оплодило богато духътъ му съ плавѣйка на творчеството, защото следъ като премина бурята и неговия тжженъ погледъ пакъ се разведри, тогава той ни обсипа съ своитѣ творби — една отъ друга по-хубави: „Слепецъ“ — драма, „Жерави“ — драма, „Бащино огнище“ — разкази, „Чужди“ — повесть, „Преизподна“ — романъ, „Силата на кръвта“ — драма, „Гробаритѣ“ — романъ, „Къмъ иго“ — драма „Иль стрѣмнинитѣ“ — драма, „Не сж вчерашни“ — сборникъ отъ 7 комедии, „Бабини Красини приказки“ — разкази, „П. Ю. Тодоровъ“ — очеркъ и „Първи искри“ — разкази, издание